

Svar (3/6 03)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg forstår på begrundelsen for spørgsmålet og den nævnte artikel i Ekstra Bladet den 23. maj 2003, at det drejer sig om oplysninger om bryggeriernes indsamling og vask af genpåfyldelige flasker til øl og sodavand.

Bryggerier og importører, der sælger øl og sodavand i genpåfyldelig emballage, skal selv sikre, at emballagen indgår i et pant- og retursystem, hvor emballagen indsamles med henblik på genbrug. Returprocenten skal være 98. Dette fremgår af § 5 i bekendtgørelse nr. 713 af 24. august 2002 om pant og indsamling mv. af emballager til øl og visse læskedrikke. Den nærmere organisering og finansiering af indsamling af genpåfyldelige flasker fra butikker samt vask mv. er ikke reguleret i miljølovgivningen. Opkrævning af gebyrer til dækning af håndteringsgodtgørelse og investeringstilskud til dagligvarebutikker vedrørende genpåfyldelige emballager er dog reguleret af bekendtgørelse nr. 713 af 24. august 2002. De aktuelle og af Miljøstyrelsen godkendte gebyrer kan læses på Dansk Retursystem A/S's hjemmeside.

Dansk Retursystem A/S har alene til opgave at indsamle engangsemballager med henblik på genanvendelse af emballageaffaldet, hvilket bl.a. med hensyn til gebyrer er reguleret af bekendtgørelse nr. 713 af 24. august 2002 om pant og indsamling mv. af emballager til øl og visse læskedrikke.

Mit svar er derfor, at jeg ikke har hjemmel til at kræve oplysninger udleveret om f.eks. bryggeriernes omkostninger til deres indsamling fra butikker samt vask mv. af genpåfyldelige flasker, der indgår i egne pant- og retursystemer. At bryggerierne er aktionærer i Dansk Retursystem A/S ændrer ikke på dette forhold.

Med hensyn til de miljømæssige konsekvenser af forskellige systemer for emballage til øl og sodavand blev der i 1998 afsluttet en livscyklusvurdering, der er afrapporteret i Life Cycle Assessment of Packaging Systems for Beer and Soft Drinks, Miljøprojekt nr. 399-406 1998.

Spm. nr. S 3445

Til miljøministeren (26/5 03) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Har producenten af Roundup over for myndighederne garanteret, at glyphosat ikke nedsiver til grundvandet ved regelret brug, har producenten erstatningsansvar, hvis det viser sig, at glyphosat nedsiver til grundvandet ved regelret brug, og har de danske myndigheder ved godkendelsen af Roundup forsømt, at kræve garanti for at glyphosat ikke nedsiver til grundvandet?«

Svar (6/6 03)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Efter lov om kemiske stoffer og produkter skal plantebeskyttelsesmidler godkendes af Miljøstyrelsen, før de må sælges, importeres, eller anvendes i Danmark. Ansøgning herom indsendes til Miljøstyrelsen, og den skal indeholde en lang række oplysninger om midlets egenskaber og effekter, herunder om risikoen for udvaskning til grundvandet. Det fremgår nærmere af bekendtgørelsen om bekæmpelsesmidler hvilke undersøgelser, der kræves, og hvordan de skal udføres.

Ud fra disse oplysninger skal det dokumenteres, at der ikke som følge af den ansøgte anvendelse vil ske en udvaskning til grundvandet i koncentrationer, der overskrider grænseværdien på 0,1 µg/l.

Hvis Miljøstyrelsen herefter vurderer, at grænseværdien ikke kan overholdes, vil der ikke blive meddelt godkendelse. Hvis grænseværdien kan overholdes, og den øvrige del af risikovurderingen viser, at midlet er acceptabelt, vil midlet blive godkendt.

En række godkendte midler afprøves i Varslingssystemet. Her vurderes, om den almindelige landbrugsmæssige anvendelse af et bestemt middel giver anledning til udvaskning over grænseværdien. I givet fald gribes der ind over for det pågældende middel.

Afgørelsen vedrørende et plantebeskyttelsesmiddel baserer sig således på faktiske oplysninger og på Miljøstyrelsens faglige vurdering heraf. Der lægges efter lovgivningen ikke vægt på, om producenten i denne forbindelse stiller garantier af den ene eller anden art, og Miljøstyrel-